

מסורת הש"ס

(א) כחובות פה: פי. קרשין
 מה. רייך פט. רייך קמז:
 (ב) [לעיל גי. יט. לבקן חזק:]
 (ג) חום [לעיל חובות:]
 דיה [אנחם:] (ד) [לעיל חז:]
 יח:] (ה) חום [לעיל חז:]
 דיה חז [לעיל חום:] גיטין
 חז. דיה חז [לעיל חז:] לבקן
 חז. (ו) לבקן חז:
 (ז) [לעיל חז:] חז:
 (ח) [לעיל חז:] חז:
 לבקן חז. דיה חז [לעיל חז:]
 (י) [לעיל חז:] גיטין חז.
 (כ) דיה חז. (ל) [לעיל חז:]
 חז:

מוסף רש"י

[illegible]

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

ש"ס. מדלת חיישין להכי דלי גמי הוה הכי שפיר וזי בעל צבור
נשכח לשמה: **איתא לדשמואל**. דלמך המוכר שטר חוב לחבירו
נחזר המוכר הוה ומחלו מחול הוא אצל הלוה. הלכך אם מכר
ו כמותה באייר דהיינו שטר חוב וחזרה ומחלה לבעל בשטר

מחול ושפיר טרופ בעל: **בששטר**
הכבד ו**לוא** **מסכת ירה**, שמציה
פניו ללכת למישל שמה מכרה
טובות ו**לוא** שאלו מכרהה יתיה
ומסרת הכמוה בד הלוקח: **לשפי**
הכבד: שמה שי שטרי הכמוה היו
[ויש] לחוש שמה מסרה אחד
לוקח וזכה שאלו בד ולמחול אלל
ועלה ומסרת לו שובר המוקדם
שטרו של לוקח, אלל ודלי איה
לדשמואל ומחור שזיה למחול שטר
הכמוה לנעלה עשיו לו חישין
שמה כתבה ליתן בניסן כ"ו: **ואבי**
מסר, מהל לא תשיע לשמואל:
ד**לוא** דלשי כדכוח לא חישין, הלך
ד**לוא** למישל דלמחל וזכנה בטות
נכאה: **ועוד**, ו**לוא** נמי וזכנה בטות
נכאה לית אל למישל שמה כתבה
שובר בניסן ו**לוא** קבלה עד תשרי
ו**לוא** נמי היה יוה י מטא שובר
ידיה תשרי וזכה למפרע בו מזמן
שומרו ו**לוא** היה ממכרה שנתיים
למסר ושובר מזמן הכבוש בו טורף
ל**אבי** עממיה כ"ו: **בזכרי** **אגרות**
מוס, שמה כ"ד נכסי לזה למלוה
מזין: **ואגרות** **מזון**, שקיבל עליו
מזין: **ואגרות**, לא אשה: **מאיוני**, קטנה
וממה שקיבלה איה ואחיה לדעה
ו**לוא** ממנו במזין ואיה לריכה גט
בפלוגי עמלי וכוחין כל כ"ד שטר
מאיה פהליה להיות כל עדות
בפלוגי עמלי

מזמורת לינא: **שערי צדק**. בגמרא מפרש: **הרי זה יחזיר**
ליבא לנחום לשמא נמך דהא ביד לא כחננו אלח דכרז מקיים
לפערען נמי ליבא לנחום דכתיב שערות לא שיק כהו שערן
למאמרין לעל (ד נח) ואפלו למד שומא דהר איחזי דלפסיד
ונפשיה: **מא כחשיה או כדלוסקמא**. שום שער: או **שמא**
תכריך של שערות. בכרך או באגודה. ובגמרא מפרש שום חפיקה
לדלוסקמא ותכריך ואגודה: **הרי זה יחזיר**. דדבר שיש בו סימן הוא
דלמפרש בגמרא שכלי סימן שאמרו העבילים בעלי כך וכן אמא
זאום וכן תכריך ואגודה הרי זה יחזיר דלבר שיש בו סימן הוא
למפרש בגמ': **אחד היום משלש**. אם שלשה שערות לא ליה
אחד הן שלוש משלש בני אדם: **יחזיר**. מואלס: **ללוה**. דודאי
פרעס והחזירו לו ומדו נפלו שאם מידס נפלו מי קרנא למקום
אחד: ואם שלשה ליום הם. שלו מאדס אחד: **יחזיר**. המואלס:
למלוה. שהער דלעו שממנו נפלו: **מא שער בין שערותיו ואין**
ודוע מה עיבו. אללו אם הלוה הפקדור אללו או המלוה או שמא
קאנאו פרוה ומכירוהו לו להיות שלם ביניהם ושכח: **אם מונח**. ביד
נלא יחזיר לא ליה ולא ליה: **ואם יש עממן סמון**. מילי מילי קמני
מאנא בין שערותיו שוכר שנכס על אחד משערותיו: **ישאם מה**
בסמון. והשער בחזקת פרוה. ואע"פ שהיה לשובר לא להיות
מונח ביד הלוה אמרין האמתי הלוה ואומר מחר מה ליה וישם
ב'ו זה בורר לו אחד. כשעוררין להן דיימן כותבין להן או ביד
לו את פלוני זה בידר לו את פלוני שלא יוכלו לחזור בהן: **דאשכח**
ב'י דינא. מקיים בהנפס והשלים המביאו אומר ממנו נפלו:

המאמר

[illegible]

ש"מ אירא דרשומא. וז"ל ויחוש שמה מכה במעמד שלשן
שאינה יכולה למחול כדמוכה פרק האיש מקדש (קדושין ד'
ממח. וס' ד"ה יו) גבי התקדשי לי בשטר חוב או במלוה שיש לי ביד
אחרים דקאמר במלוה בשטר במאי פליגי בדשמואל דאמר שמואל

מוכר שער חוב למכירו וחוז ומחלו
 חול ואינעם אימא כ"ע אים להו
 ונבאנו ע"ה פה פליגי דברא דכרה
 במעמד שלשן קנה ולא
 ק"ע אים להו דרר הווא ובאשה
 דעמה פליגי דמאמר לעיל
 מ"מ דאני יוכל לחולל וז"ל דליכא
 ויחיש שמה מכרה במעמד שלשן
 איהו ליכא עדים שחכרה הבעל
 באשה יכפרו המכירה ואי איכא
 דים שגילתו היכי הוה אם ואומרים
 ונאמר הבעל או שחק אי"ב מודה
 שקר ואם מודה נאמר כבר
 רעתי לה אי"ב השובר נאמר קודם
 מודה ואינו דאפסידו אנפשיהו
 ז"ל דלא חקטו מעמד שלשן
 דבר שראוי לגבות מיד אבל
 חקטו מעמד שלשן וכן כרץ לומר
 שחולל (ב"ק דף פז. פס.) ולא הפסידו
 אלא שחולל וזמני במעמד שלשן
 חקטו משום דלא חקטו בכחובה
 פרישתיה חזי אין לחוש שמה מכרה
 שחולל גרושין במעמד שלשן כי אחר
 וזמני מחמתא מכרה בדמיים יקרי
 שגילתא הבעל שזכרו שקדם היא
 ויכרה לעולם ולא מרחיב כלום בקטוניה
 כי חיישין אלא שמה מכרה בעדה
 וזמני בטובת הנאה שהיא דרר מועט

ואיפה צריכה לשלם אלה מעט ומרווחת הרבה ומשני אחת לרשומות
ואם היתה מוחלת לבעלה לא חפרסו לנקומות אלה דבר שגמור
ומתרווחת הרבה ואפי"ר דגני ערב לאשה כנצחונה ודואה לגרשה חנן
בפרק גט פסוט וי"ד קטנ': ידור הנאה אלאה חיישין למיין הנאה חנן
ואפי"ר שתיחייב לפרוע הכל לערב ולכן חיישין לקטניא לפי שאין
לזונה זמה לשלם לא דמי דהאם תפסיד הערב מיד וחיישין לקטניא
ואצל הכל דלוי אלה חששא עגלתא שחנא לא חייב ואפי"ר מברה
שחנא לא יפקידו אלה חששא עגלתא מהם אלא שיהי להם
לכל בעלה לפי הדין על ההשאה ובני חייב מודה דחיישין לעיל
שלא בנחיתות שפסידו לגמרי: **שורר** בובנו שורר. אפי"ר
ששטר ממרה נמסר לחיילי אלה מועיל וטורף ובעל כדן
וכן אמר לעיל בני שחרורי עבדים ואלה שחקנות חכמים
מאוסות שחשא דרכב בנין של ויכלו העדים לחתום אלה אם יצאו המסירה
מאוסות שחשא דרכב בנין של ויכלו העדים לחתום אלה אם יצאו המסירה
שחרור שפסלה וסמא גבי איסור וכן לו משעת חתימה אפי"ר
דלא שייך טעמא דפרישית מ"מ לא פלוג רבנן ויש כח ביד חכמים
לעקור דבר מן המורה ואפי"ר ואל אפי"ר סבר כ"ר לחמר עדי
ממסירה כדמי גבי מתנתא ודחשימי עלה תרי סרי ור"א סבר בפרק
גט שהיה נשוי (במכות דף ד: כח) וכל מפר לו לא ומפר לו
לזה שמסר לו חתילה קנה וי"ל דהיינו בשני שטרות שזמן כתוב
בצוה ביום אחד שאין יוצא מחובו אחריו מהם קודם לכן אוליין בחר
לו חתילה ועצובאל דהאם דכתבתינהו לרמי בך חמא לגפרא ולר
ורב נתמן אקומיה רב עורקא בנדיים משום שזאל התם מירי
מי מסתמא גם לו נמסר קודם רב נתמן סבר כיון דלוי מוכיח
ולכן הוה דינא שזאל אכל אם הוה ידעינן למי נמסר קודם היה
היום שנכתב השובר והשאלא ליכא למימר עדיי בחתומי וכן לו
ויחמר הבעל לנקומות תניאל רביה שקדמתם לפי שהוא מוחסר
לדין ליכא למיחש שחמור ביום תכנית השובר:

איסורה

כ.

עין משפט
נר מצוה

קָבוֹד א ב מ"י פ"ו מַהֲלִי
מַהֲלִי הִלְכֵי יוֹ
וְעַיִן שְׁנֵי שְׁנֵי וּבִמְתֵּ
וּבִמְתֵּ שֶׁמֶן שֶׁמֶן
טוֹשֶׁת מ"ח טו שְׁפָף
ג: **קָבוֹד** ג מ"י פ"ו מַהֲלִי
נִיחֵל וְהִלְכֵי הִלְכֵי
י א שֶׁמֶן שֶׁמֶן שֶׁמֶן
מ"ח פ"י ק"ט שְׁפָף י
קָבוֹד ד מ"י שֶׁמֶן טו
טוֹשֶׁת טו שְׁפָף
ט: **קָבוֹד** ד מ"י שֶׁמֶן טו
שְׁפָף י: **קָבוֹד** ד מ"י שֶׁמֶן
טוֹשֶׁת טו שְׁפָף
י: **קָבוֹד** ד מ"י שֶׁמֶן
מַהֲלִי וְהִלְכֵי הִלְכֵי
י א שֶׁמֶן שֶׁמֶן שֶׁמֶן
טוֹשֶׁת טו שְׁפָף
טו שְׁפָף א:

רבינו חננאל

אמר רבא שמי איתא
לדשרתא דאמר הכוזב
שערי חוב לחבריו ויהו
ומחלו מחלו ואסי' ויהו
היה ומה דאיתבי' מחלו
לחביתא בלעבי' כי
אמר שוכר האי דריה
הוא תהנו לו נאמנת
הוא תקנה שלא
הכוזב רשאי למחלו לל
וכב' באיתורא האי היטב
מפרק הכולל:

איתורא מצא
שום שם שטו
ביד איתורא מן
משמנו כגון
האשה והבנות. שטו
ביריין שטו שטנא
זהו לו' שישום ב' שטו
השטו חליצ'ה איתורא.
היה גיטא דאיתורא כי
דינא ורב הונא רביה
מביב בשרייה רביה
דעל רבינ' נהריא מותבא

(ח) חילוי ג'ל וזה מקשה ב"ד.